

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalovanému: **Město Louny**, se sídlem Mírové náměstí 35, Louny, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 12. 2021, č. j. 15 A 13/2021 – 17,

t a k t o :

- I. Žalobci **se přiznává** osvobození od soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti.
- II. Návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **se zamítá**.
- III. Kasační stížnost **se zamítá**.
- IV. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále jen „*krajský soud*“) žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného. Žalobou se domáhal toho, aby soud rozsudkem uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 7. 12. 2020. Současně v žalobě požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Krajský soud následně usnesením ze dne 2. 6. 2021, č. j. 15 A 13/2021 – 4, zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud tímto usnesením rovněž žalobce mimo jiné vyzval k úhradě soudního poplatku za řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti ve výši 2 000 Kč, a to ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení, respektive v případě podání kasační stížnosti od doručení rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Žalobce byl současně poučen o následcích nezaplacení soudního poplatku. Usnesení č. j. 15 A 13/2021 – 4 nabylo právní moci dne 4. 6. 2021. Proti tomuto usnesení žalobce podal kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud zamítl jako nedůvodnou rozsudkem ze dne 4. 11. 2021, č. j. 7 As 167/2021 – 18, který nabyl právní moci dne 8. 11. 2021.

[3] Krajský soud poté usnesením ze dne 1. 12. 2021, č. j. 15 A 13/2021 – 17, řízení o žalobě zastavil, jelikož žalobce ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti posledně zmiňovanému usnesení krajského soudu kasační stížností. V ní namítá, že rozhodnutí krajského soudu považuje za „*projev arogance soudní moci*“. Krajský soud neposkytnutím soudní ochrany před nečinností žalovaného „*porušil principy právního státu*“ a zneužil svoje nezávislé postavení. Stěžovatel rovněž vznáší námitku podjatosti všech členů senátu krajského soudu, který ve věci rozhodoval, a požaduje přikázání věci jinému soudu. Současně s podáním kasační stížnosti taktéž požádal o přiznání osvobození od soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti a ustanovení zástupce z řad advokátů pro toto řízení.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Kasační stížnost je podána včas, osobou k tomu oprávněnou a míří proti rozhodnutí, proti kterému je kasační stížnost přípustná.

[7] Poplatek za řízení o kasační stížnosti činí 5 000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích]. Z jiných řízení vedených se stěžovatelem v obdobných věcech (například řízení vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 223/2021 nebo pod sp. zn. 5 As 193/2021) jsou přitom kasačnímu soudu dostatečně patrné osobní a majetkové poměry stěžovatele. Stěžovatel není ve výkonu trestu odnětí svobody pracovně zařazen. Jediným příjmem stěžovatele je jeho invalidní důchod v jím uváděné výši 7 600 Kč měsíčně. Po zaplacení poplatku za řízení o kasační stížnosti by tedy stěžovateli v daném měsíci zůstal příjem ve výši 2 600 Kč, což je částka, která výrazně nepřesahuje měsíční výdaje na úhradu nákladů výkonu trestu, které v posuzovaném případě činí 1 500 Kč za kalendářní měsíc. Vedle toho má stěžovatel vyživovací povinnost ke třem dcerám v uváděné výši 30 000 Kč (hradí na každou dceru 1 500 Kč měsíčně), má též měsíční výdaje na léky ve výši 500 Kč. Pokud by stěžovatel v dané věci uhradil z invalidního důchodu stanovený soudní poplatek, již by mu nezbývaly dostatečné prostředky k úhradě jeho dalších pravidelných výdajů. Majetkové poměry stěžovatele tak v tomto konkrétním případě odůvodňují jeho osvobození od povinnosti zaplatit poplatek za toto řízení o kasační stížnosti v plném rozsahu (výrok I. tohoto rozsudku).

pokračování

[8] Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho rozhodovací činnosti dále známo, že stěžovatel má jako bývalý advokát vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, proto není opodstatněný jeho návrh, aby byl v tomto řízení zastoupen advokátem ustanoveným soudem [§ 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejedná se nadto o věc právně či skutkově složitou, aby bylo nezbytné stěžovateli ustanovit zástupce z řad advokátů k ochraně jeho práv. Zdejší soud proto stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil a jeho návrh zamítl (výrok II. tohoto rozsudku).

[9] Nejvyšší správní soud následně posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Stěžovatel podal kasační stížnost z důvodů, které nijak nerozporují fakt, že neuhradil soudní poplatek ve lhůtě stanovené pravomocným usnesením krajského soudu č. j. 15 A 13/2021 – 4. Tato lhůta mu byla zmiňovaným usnesením stanovena v délce patnácti dnů a – s ohledem na podání kasační stížnosti proti tomuto usnesení a její zamítnutí rozhodnutím tohoto soudu č. j. 7 As 167/2021 – 18 (viz odstavec [2] výše) – marně uplynula dne 23. 11. 2021. Povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 2 000 Kč za řízení o žalobě trvala a neuhrazení tohoto soudního poplatku vyvolalo zákonem předpokládaný procesní následek zastavení řízení. Krajský soud proto rozhodl správně, jestliže napadeným usnesením řízení zastavil, ostatně v dané věci ani nemohl postupovat jinak. Nelze tedy souhlasit se stěžovatelem, že rozhodnutí krajského soudu je „projevem soudní arogance“ či „porušením principů právního státu“.

[12] K návrhu stěžovatele na přikázání věci jinému soudu pro tvrzenou podjatost všech členů senátu krajského soudu Nejvyšší správní soud předně uvádí, že z povahy věci k tomuto návrhu přistoupil jako ke kasačnímu důvodu podřaditelnému pod § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., tj. tvrzené zmatečnosti soudního řízení, spočívající v tom, že v něm pro svou podjatost rozhodovali vyloučení soudci (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2021, č. j. 3 As 109/2021 – 15; všechna zde citovaná judikatura tohoto soudu je dostupná na www.nssoud.cz). Tato argumentace, nadto blíže nekonkretizovaná, nicméně není věcně důvodná, neboť podle § 8 odst. 1, věty třetí s. ř. s. nemohou být důvodem k vyloučení soudce okolnosti, které spočívají v jeho postupu v řízení o dané věci (k tomu viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2021, č. j. Nao 71/2021 – 49). Důvodem pro vyloučení soudců tak zde nemůže být to, že krajský soud dospěl k závěru o splnění zákonných podmínek pro zastavení řízení o žalobě, a napadeným usnesením toto řízení zastavil. Žádné jiné okolnosti, které by zakládaly pochybnosti o nepodjatosti soudců daného senátu krajského soudu, stěžovatel netvrdí a ani nevyplynuly z předloženého soudního spisu.

[13] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost zamítl podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. (výrok III. tohoto rozsudku).

[14] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovanému v tomto řízení žádné náklady nevznikly. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žádnému z účastníků řízení (výrok IV. tohoto rozsudku).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. února 2022

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu